

doradztwo

DWUTYGODNIK ODR

rolnicze

W GRABANOWIE

Nr 12 (37)

30.06.1992 r.

Cena 500 zł

I N S T R U K C J A

Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej
z dnia 30 maja 1992 r.

w sprawie trybu zatwierdzania przez
ośrodki doradztwa rolniczego programu
modernizacji gospodarstwa rolnego.

Na podstawie paragrafu 2 ust.8
rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3
marca 1992 r. w sprawie szczegółowego
zakresu, zasad i trybu finansowania z
budżetu państwa dopłat do oprocentowania
kredytów bankowych udzielonych w roku
1992 /Dz.U. Nr 24 poz.102/ - ustala się
co następuje:

3

W przypadku zatwierdzenia przedłożonego
programu ośrodek doradztwa rolniczego
przesyła ten program do wskazanego przez
zainteresowanego rolnika banku.

4

- 1
- 1 Rolnikowi może być udzielona dopłata do kredytu na zakup ciągnika rolniczego - po przedłożeniu bankowi programu modernizacji gospodarstwa rolnego, zwanego dalej programem.
 - 2 Program, o którym mowa w ust.1 zatwierdza lub odmawia jego zatwierdzenia, jeżeli ten program nie spełnia określonych wymogów, ośrodek doradztwa rolniczego niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od dnia złożenia go przez rolnika.

- 1 Niezatwierdzony program, ośrodek doradztwa rolniczego niezwłocznie zwraca zainteresowanemu rolnikowi określając przyczyny odmówienia jego zatwierdzenia.
- 2 Rolnik zainteresowany zakupem ciągnika rolniczego może ponownie przedstawić ośrodkowi doradztwa rolniczego program modernizacji gospodarstwa rolnego. Ośrodek doradztwa rolniczego jest obowiązany rozpatrzyć ten program i jeżeli spełnia on określone przez ośrodek wymogi - zatwierdza go.

2

W razie niezłatwienia sprawy w terminie 14 dni ośrodek doradztwa rolniczego obowiązany jest powiadomić zainteresowanego rolnika, podając przyczyny zwłoki i wskazując termin załatwienia sprawy nie dłuższy niż 30 dni.

5

Instrukcję stosuje się od dnia podpisania.

W porozumieniu
Minister Finansów

Minister Rolnictwa
i Gospodarki
Żywnościowej

KALENDARZ BIODYNAMICZNY

LIPIEC

'92

1.	S	Bliznieta Rak	(powietrze) (woda)	— kwiat (do 15) — — — (od 15)	
2.	C	Rak	(woda)	— — — (do 14) liść (od 14)	Perygeum
3.	P	Rak Law	(woda) (ogień)	— liść (do 6) owoc (od 6)	
4.	S	Law	(ogień)	— owoc	
5.	N	Law Panna	(ogień) (ziemia)	— owoc (do 16) korzeń (od 16)	
6.	P	Panna	(ziemia)	— korzeń	
7.	W	Panna	(ziemia)	— korzeń	
8.	S	Panna	(ziemia)	— korzeń	
9.	C	Panna Waga	(ziemia) (powietrze)	— kwiat	
10.	P	Waga Skorpion	(powietrze) (woda)	— kwiat (do 11) liść (od 11)	
11.	S	Skorpion	(woda)	— liść	
12.	N	Skorpion Strzelec	(woda) (ogień)	— liść (do 16) — — — (od 16)	
13.	P	Strzelec	(ogień)	— owoc	
14.	W	Strzelec	(ogień)	— owoc	Koniec czasu sadzenia Painia
15.	S	Strzelec Koziorożec	(ogień) (ziemia)	— owoc (do 11) korzeń (od 11)	
16.	C	Koziorożec	(ziemia)	— korzeń	
17.	P	Koziorożec Wodnik	(ziemia) (powietrze)	— korzeń (od 19) kwiat (od 19)	
18.	S	Wodnik	(powietrze)	— kwiat	
19.	N	Wodnik Ryby	(powietrze) (woda)	— kwiat (do 21) liść (od 21)	
20.	P	Ryby	(woda)	— liść	
21.	W	Ryby	(woda)	— liść	
22.	S	Ryby	(woda)	— liść	
23.	C	Baran	(ogień)	— owoc	
24.	P	Baran Bvk	(ogień) (ziemia)	— owoc (do 19) korzeń (od 19)	
25.	S	Bvk	(ziemia)	— korzeń	
26.	N	Bvk	(ziemia)	— korzeń	
27.	P	Bvk Bliznieta	(ziemia) (powietrze)	— — — (do 13) kwiat (od 13)	
28.	W	Bliznieta	(powietrze)	— kwiat	Początek czasu sadzenia
29.	S	Bliznieta Rak	(powietrze) (woda)	— kwiat (do 6) liść (od 6 do 21) — — — (od 21)	Nów
30.	C	Rak Law	(woda) (ogień)	— — — (do 20) owoc (od 20)	Perygeum
31.	P	Law	(ogień)	— owoc	

Zielonki - w okresie letnim są podstawową paszą w żywieniu królików. Zielonki - oprócz białka - dostarczają również znacznych ilości składników mineralnych. Na paszę wykorzystuje się głównie trawę i rośliny motylkowe przede wszystkim lucernę i koniczynę. Można też podawać zielonkę z kukurydzy i sonecznika. Cenną zielonką są także dziko rosnące rośliny, z których najchętniej zjadane są: mniszek lekarski, łopian, krwawnik, pokrzywa, tasznik. Na zielonkę można też wykorzystać odpady z ogrodów i upraw polowych, takie jak liście kapusty i kalafiora, łodygi fasoli, nac marchwi. Należy pamiętać, że zielonka powinna być zawsze świeża, bez zanieczyszczeń nawozami, środkami chemicznymi i piaskiem. Nie może być również zagrzana, dlatego przechowuje się ją w chłodnym miejscu, rozłożoną w cienką warstwę. Dla celów smakowych i dietetycznych można podawać latem świeże liście i młode gałązki z drzew takich jak: brzoza, klon, lipa, leszczyna, wierzba i drzewa owocowe z wyjątkiem drzew pestkowych. Dodatek do paszy mogą stanowić spady z drzew owocowych.

Okopowe - zapewniają królikom niezbędną ilość energii w dawce. Z roślin tych największe znaczenie mają: ziemniaki, marchew, buraki i brukew. Ziemniaki i obierzyny ziemniaczane skarmia się po uprzednim oczyszczeniu z piasku i uparowaniu lub ugotowaniu. Pozostałe okopowe podaje się po oczyszczeniu i pokrojeniu w kawałki.

Siano - najwartościowsze jest siano z młodych roślin motylkowych i traw. Pomimo tego, że siano jest podstawową paszą dla królików w okresie zimowym, również w lecie korzystny jest jego dodatek. Siano jest słabo wykorzystywane przez króliki, dlatego dzienne dawki tej paszy nie powinny być wysokie.

Żywienie królików powinno być uzupełnione dodatkami mineralno-witaminowymi. Najbardziej wskazane jest stosowanie Polfamixu F.

Aby uzyskać dobre wyniki w chowie królików, należy przestrzegać następujących zasad żywienia:

- stosować urozmaicone dawki pokarmowe
- unikać nagłych zmian paszy
- usuwać nie wyjedzone resztki pasz z karmideł
- karmić króliki codziennie o tej samej porze
- podawać rano paszę treściwą, a wieczorem objętościową
- zapewnić świeżą, czystą wodę do picia.

mgr inż. Cz. Mirczewska

ŻYWIENIE KRÓLIKÓW W OKRESIE LETNIM.

Podstawą uzyskania oczekiwanych efektów w chowie królików jest racjonalne żywienie, zapewniające odpowiednią dla prawidłowego wzrostu i rozwoju ilość białka, energii, tłuszczu, składników mineralnych i witamin. Żywienie królików oparte jest głównie o pasze gospodarskie, takie jak: pasze treściwe, zielonki, okopowe i siano.

Pasze treściwe - dostarczają królikom niezbędnych ilości białka - podstawowego składnika budulcowego komórek w organizmie. W grupie tej największą rolę odgrywa ziarno zbóż: pszenicy, jęczmienia, owsa i kukurydzy. Ziarno zbóż można podawać w całości lub po uprzednim ześrutowaniu albo zgnieceniu. Zaletą tych pasz jest to, że gryząc twarde ziarno króliki scierają sobie zęby sieczne. Dużo mniejsze znaczenie w żywieniu królików mają nasiona roślin strączkowych (bobik, groch, łubin słodki), gdyż mogą powodować zaburzenia w przewodzie pokarmowym. Z tego względu stosować je można tylko w bardzo małych ilościach. Dobrą paszą treściwą są także otręby pszenne lub żytnie oraz czerstwe, nie spleśniałe pieczywo. Pasze treściwe podaje się zwykle po zmieszaniu z ziemniakami parowanymi lub zgnieceniu z wodą.

OGŁOSZENIA

GALECKI ANTONI - zam. Szańków 27
gm. Łosice

Sprzedam tanio młocarnię samoczyszczącą
MSC - 7A oraz prasę "Kuna".

*

MAKAREWICZ WANDA zam. Wisznice

Tanio sprzedam maszyny:

1. Dojarka 1-konwiowa
2. Kosiarka pokosowa "Osa"
3. Kosiarka konna
4. Kopaczka do ziemniaków konna
5. Grabie konne
6. Betoniarka budowlana
7. Poidła dla bydła
8. Pastuch elektryczny
9. Przyczepka samochodowa

**CENY NAWOZÓW MINERALNYCH W NIEKTÓRYCH PUNKTACH SPRZEDAŻY
W WOJEWÓDZTWIE BIALSKOPODLASKIM**

(Ceny na dzień 15-24.06.92 r.w tys. zł za 1q).

Nazwa jednostki sprzedającej	mocznik	saletra amonowa	siarczan amonowy	superfosfat pyl.	superfosfat potr.	sól potasowa	fosforan amonu	polifoska
"Granbud" Konstantynów	190	153	-	-	260	-	290	240
GS Piszczac	220	170	100	-	-	-	-	260
GS Łosice	200	140	-	95	260	150	-	260
GS Dębowa Kłoda	190	160-175	-	105	-	165	-	-
GS Jabłoń	200	170	-	105	-	160	-	-
GS Milanów	-	-	-	-	-	-	-	-
GS Parczew	195	180	50	-	-	-	315	260-280
GS Podedwórze	-	180	-	110	-	150	-	-
GS Siemień	-	185	-	-	-	-	-	-

**CENY ŚRODKÓW OCHRONY ROŚLIN W NIEKTÓRYCH PUNKTACH SPRZEDAŻY
W WOJEWÓDZTWIE BIALSKOPODLASKIM**

(Ceny na dzień 15-24.06.92 r.w tys. zł za opakowanie).

Nazwa jednostki sprzedającej	Bravo 500 1 l	Brestan 1 kg	Dithane 1 kg	Penncozep 1 kg	Ridomil 1 kg	Sandofan 1 kg	Thiodan 1 l
"Granbud" Konstantynów	-	350	-	80	175	180	134
GS Piszczac	-	-	-	-	-	125	-
Piszczac - rynek	-	-	100	-	200	170	-
"Granbud" Łosice	145	350	110	80	175	180	140
Wisznice - rynek	-	-	-	-	195	185	-
GS Dębowa Kłoda	150	-	-	-	200	180	-
GS Jabłoń	150	-	-	-	210	190	-
GS Milanów	-	-	-	-	200	150	-
GS Parczew	140	-	-	-	185	180	-
GS Podedwórze	-	-	-	-	230	180	-

KOMPOST W GOSPODARSTWIE EKOLOGICZNYM

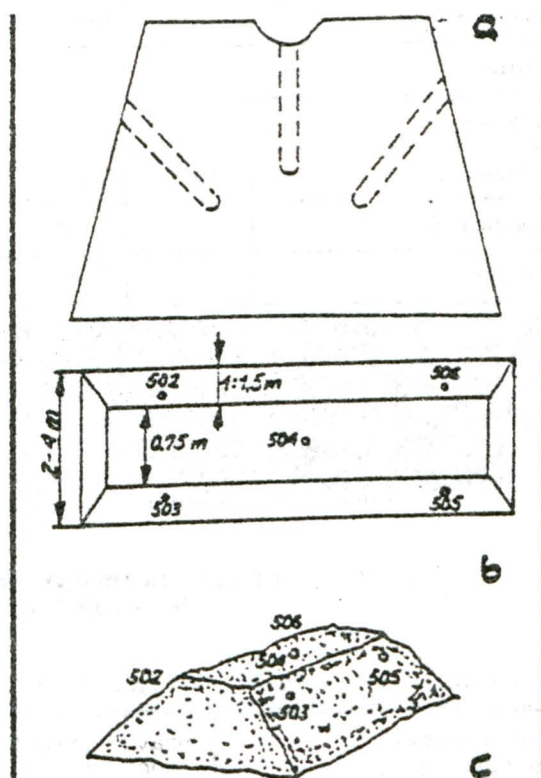
Kompost jest podstawą nawożenia w rolnictwie ekologicznym. Jest on przygotowywany na przyźmie kompostowej. Ważną decyzją jest lokalizacja miejsca placu kompostowego, którego usytuowanie nie zmienia się przez wiele lat. Najlepiej jest gdy plac ten znajduje się w pobliżu obory, aby ułatwić składowanie obornika używanego do kompostu. Jeżeli są trudności w utworzeniu placu kompostowego w pobliżu zabudowań gospodarskich, lub gdy rolnik ma oborę głęboką, z której dopiero po dłuższym okresie usuwa większe masy obornika można na miejsce przyźmy kompostowej przeznaczyć plac na polu. Plac należy zaprojektować tak aby można było dojechać do niego o każdej porze roku, poruszać się po nim potrzebnym sprzętem. Stos kompostowy zakłada się na naturalnym podłożu (glebie), nigdy zaś na podłożu betonowym. Z gleby do wnętrza przyźmy wchodzi różne organizmy glebowe (bakterie, grzyby i dżdżownice).

Dobrze jest jeśli przyźma jest położona w cieniu drzew liściastych (buk, dąb, grab i brzoza). Bardzo korzystnie oddziałują na przyźmę krzewy: bez czarny i leszczyna. Przyźmę układa się w cieniu drzew, jednak na odległość 1,5 m od drzewa (zbyt bliska lokalizacja przyźmy może spowodować usychanie drzew). O wymiarach stosu kompostowego decyduje materiał kompostowany. Szerokość przyźmy powinna wynosić od 2 do 4 m, wysokość od 1 do 1,5 m, a długość jest dowolna.

Jeżeli przyźma jest za wysoka lub za szeroka mogą wystąpić wewnątrz przyźmy przemiany beztlenowe (procesy gnilne). Zbyt wąska i niska przyźma może być przyczyną szybkiego spalania masy organicznej. Układając przyźmę należy przekładać materiały o właściwościach przeciwnych: mokre-suche, obornik-słoma, mineralne-organiczne.

Na glebie piaszczystej na podkład pod przyźmę daje się kilkunastocentymetrową warstwę gliny, na nią warstwę drenażową: z gałązek, grubych łodyg słonecznika, kukurydzy itp. Po ułożeniu podkładu układa się warstwę obornika (30 cm), na obornik rozrzucić kilka łopat gliny. Następną warstwę stanowi słoma zbożowa lub zielonka podsuszona z traw lub motylkowych (około 30 cm). Wierzch znowu przysypuje się gliną, ziemią, lub sproszkowanymi skałami naturalnymi np. dolomitem, bazaltem. Następnie znowu

warstwa obornika i potem jak wyżej do wysokości 1-1,5 m. Dodatek ziemi do kompostu wprowadza do niego mikroorganizmy glebowe, biorące udział w procesie numifikacji. Bardzo ważne jest zwilżanie składników kompostu w trakcie układania przyźmy. Po ułożeniu przyźmy pokrywa się 20 cm warstwą słomy, starego siana, ziemią. Następnie do przyźmy wprowadza się preparaty biodynamiczne (wg. schematu)

- kształt i kierunek otworów w przyźmie kompostowej, do których wprowadza się preparaty biodynamiczne
- miejsca rozmieszczenia preparatów biodynamicznych w przyźmie kompostowej
- widok ogólny przyźmy z zaznaczonymi miejscami do wprowadzania preparatów biodynamicznych

W trakcie rozkładu nie można dopuścić do zbytowego przewietrzenia przyźmy.

W pierwszych dniach po ułożeniu temperatura wewnątrz przyźmy wzrasta ale nie może przekroczyć 60 stop.C - gdyż następuje szybkie spalanie materiałów organicznych. Następuje dymienie przyźmy. Należy wówczas przyźmę ugnieść lub polać wodą, aby zmniejszyć dostęp tlenu. Po kilku dniach temperatura spada.

Czas kompostowania przyźmy trwa około 12 miesięcy. Dojrzały kompost ma ciemną barwę, nie brudzi rąk, ładnie pachnie i nie ma w nim dżdżownic, które z powrotem weszły do ziemi.

H. Domańska

SWINIA TEZ ODCZUWA

PRAGNIENIE

Woda jest podstawą życia, a odpowiednia technika pojenia stanowi jeden z podstawowych czynników racjonalnego żywienia zwierząt. Pozwolę przytoczyć słowa pani profesor B. Grudniewskiej z Instytutu Hodowli i Technologii Produkcji Trzody Chlewnej w Olsztynie, która w swojej książce "Żywienie trzody chlewnej" stwierdza, że "utrata 10% wody w organizmie powoduje poważne schorzenia, a 20% powoduje śmierć".

Większość hodowców jest zdania, że zwierzęta powinny posiadać stały dostęp do wody pitnej, ponieważ wpływa ona dodatkowo na zwiększenie apetytu, co w rezultacie ma duże znaczenie dla tempa wzrostu, a jej jakość w dużej mierze decyduje o stanie zdrowotnym zwierząt.

Uważam, że przy tym stwierdzeniu należy wyraźnie zaakcentować podstawowe wymagania stawiane przez higienę żywienia zwierząt dotyczące jakości wody.

Woda przeznaczona do pojenia swą jakością nie może odbiegać od ogólnie przyjętych norm dla wody przeznaczonej do spożywania przez ludzi. Powinna charakteryzować ją odpowiednia przezroczystość, bezbarwność, smak, brak zapachu oraz bakterii chorobotwórczych i pasożytów zwierzęcych.

W technice pojenia trzody chlewnej oprócz stałego dostępu zwierząt do wody widoczne są także tendencje podawania zwierzętom wody tylko w niezbędnych ilościach i w określonych odstępach czasu wynikających z norm żywienia.

Szwedzkie badania np. podają, że zwiększenie efektu pojenia uzyskuje się w wyniku doprowadzenia wody w krótkich odstępach czasu po 3 razy w ciągu 1 godziny. Jest to tzw. pojenie impulsowe.

Niektóre zachodnio-europejskie formy wprowadzają sterowanie doprowadzanej wody do poidel polegające na okresowym otwieraniu i zamykaniu zaworu odcinającego dopływ wody. Sądzę, że te i podobne rozwiązania mają głównie na uwadze oszczędność wody.

U nas spotyka się najczęściej pojenie świń oparte na dostarczaniu wody zwierzętom z poidel smoczkowych, które stanowią dość dobre rozwiązanie, szczególnie dla prosiąt. Za stosowaniem ich dla tej grupy zwierząt przemawiają względy fizjologiczne a głównie młodych zwierząt do ssania pokarmu.

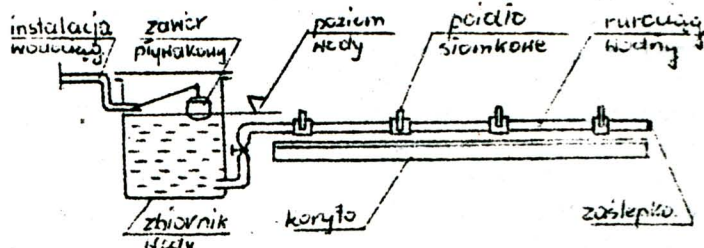
Negatywną stroną tego rodzaju poidel jest dość rozbudowana sieć instalacji doprowadzającej wodę do poidel oraz duża strata (sięgająca nawet 50%) wody pitnej podczas pojenia.

Wylewana woda z poidel niezależnie od strat, zawilgaca i schładza legowiska oraz pogarsza środowisko chlewni.

Jednym ze sposobów poprawienia efektywności pojenia świń są poidła słomkowe (rurkowe) opracowane przez Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Mechanizacji Produkcji Zwierzęcej "Meprozet" w Gdańsku.

System poidel słomkowych jest bardzo prostym i tanim rozwiązaniem. Składa się z rurociągu wodnego o średnicy 2 cali biegnącego nad zewnętrzną krawędzią koryta. Na rurociągu tym zamocowane są krótkie rurki o średnicy 16 mm pod kątem 30 stop. w kierunku stanowiska zwierzęcego. Rurociąg wodny połączony jest ze zbiornikiem wody wyposażonym w zawór pływakowy utrzymujący stały poziom wody na wysokości 1 mm od górnej krawędzi rurek - "słomek". Pobór wody następuje na zasadzie ssania przez zwierzęta z rurki "słomki".

Budowę systemu poidel słomkowych ilustruje schematycznie rys. 1.

Rys. 1. Schemat poidel słomkowych

Zebrane spostrzeżenia, obserwacje i doświadczenia eksploatacyjne wskazują, że omówione nowe rozwiązanie poidel słomkowych z ekonomicznego punktu widzenia, posiadają znaczną przewagę w porównaniu z dotychczas stosowanymi w naszym kraju poidłami smoczkowymi czy też miskowymi. Efektem stosowania tych nowych rozwiązań jest obniżenie kosztów instalacji, ograniczenie strat wody i ilości powstających ścieków, a także poprawa mikroklimatu na stanowiskach zwierzęcych.

mgr inż. B. Filatiuk

SKRZYDLACI PRZYJACIELE ROLNIKA

Rolnik obcując z przyrodą zawsze cenił naturalnych sprzymierzeńców i pomagał im przetrwać okres krytyczny. Dotyczy to szczególnie ptaków, które zimą a właściwie przez cały rok są narażone na różne niedogodności.

Dotyczy bażanta oraz innych ptaków, wymagających pomocy rolnika.

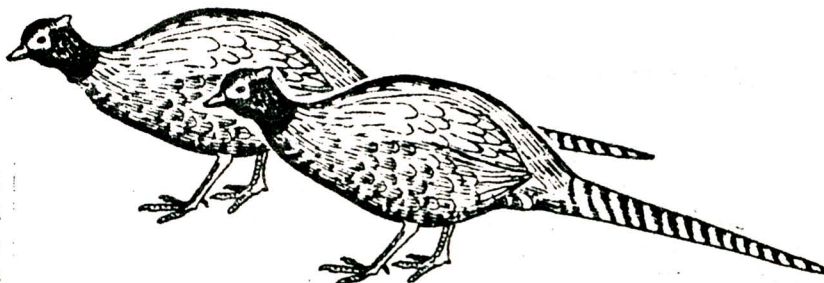
Bażant nie jest naszym rodzimym gatunkiem. Występuje w Polsce a został sprowadzony z Azji. Ze względu na duże zdolności przystosowawcze do różnorodnych środowisk oraz dużą odporność na surowe warunki klimatyczne Polski Związek Łowiecki zasiedla bażantem nasze tereny. Pierwsze próby nie dawały dobrych rezultatów jednak upór zrobił swoje. W ostatnich latach daje się zauważyć wzrost liczebności bażanta w okolicy Sławatycz gdzie pracuje Koło Łowieckie nr 2 "Cyranka" w Łosicach. Od kilkunastu lat każdego roku zasiedla bażanty zakupione w Ośrodkach Hodowlanych Polskiego Związku Łowieckiego w ilościach 50-100 szt. rocznie, które przechodzą okres adaptacyjny w wolierze około 14 dni. Po tym okresie zostają wypuszczone na wolność ale jeszcze przez dłuższy okres mają wykładaną karmę w wolierze gdzie z niej korzystają. Bażanty najchętniej zasiedlają pola uprawne, obrzeża lasów o silnym poszyciu, zarośla, zadrzewienia śródpolne, trzcinny nawodne.

Bażanty w okresie wiosenno-letnim zjadają bardzo duże ilości owadów, mięczaków, pierścienic jak i myszowatych.

W rolnictwie jest pożądanym bażant ze względu zjadania dużej ilości stonki ziemniaczanej. Tam gdzie on bytuje nie zauważa się prawie występowania tego szkodnika, bo w okresie letnim bardzo często spotyka się bażanty w uprawach ziemniaka. Bażanty zjadają też nasiona chwastów, owoce roślin leśnych, pędy traw, a nawet kwiaty chwastów.

W okresie zimowym bażanty żywią się nasionami chwastów, pędami traw a nawet liśćmi zbóż. Zjadają również przy dokarmianiu ziarna zbóż, nasiona bobu, kukurydzy, łubinu słodkiego pastewnego i roślin pastewnych.

Przyczyną słabego wzrostu liczebności bażanta w stanie dzikim jest duża ilość drapieżników, które niszczą te ptaki m.in.: jastrzębie, myszołowy, lisy, kuny, psy, koty jak również sroki i wrony, które wybierają jaja oraz młode pisklęta.

Myśliwi polują na bażanty w okresie jesienno-zimowym odstrzelając tylko koguty, kury są pod ochroną całoroczną. Redukcja kogutów jest konieczna dlatego że najlepsze wyniki hodowlane osiąga się, gdy na jednego koguta przypada 5-7 kur. Mimo tego, że bażanty należą do ptaków grzebiących w zasiewach zbóż nie czynią szkód gdyż zbierają na polu ziarna, które leżą na wierzchu i nie wygrzebuje ich.

Rolnicy powinni pomagać utrzymać się dla tego ptaka, bo jak twierdzą naukowcy stonka ziemniaczana jest przysmakiem bażanta, co się daje zauważyć w miejscach gdzie bażant występuje. Od Was Rolnicy zależy aby psy i koty nie penetrowały pól, łąk, lasów bo oprócz niszczenia gniazd, łapania dorosłych zwierząt, przynoszą do zagród padlinę a nawet wściekliznę a tym samym powodują zakażenie zwierząt domowych.

Wścieklizna na przełomie roku 1991-1992 masowo występowała na terenie naszego województwa.

Bażant to piękny i pożyteczny ptak. W dolinie Sławatycz spotkasz go często. Gdy w wykoszonych trawach zauważycie gniazda bażanta zabezpieczcie jaja przed zniszczeniem, nawet kura lub indyczka chętnie wysiedzą młode bażanty, a te odwdzięczą się, niszcząc wiele uciążliwych owadów-szkodników.

Niech bażant będzie oprócz kuropatwy pospolitym ptakiem naszych pól, łąk i lasów a napewno mniej będziemy potrzebowali środków do walki ze szkodnikami. W okresie jesienno-zimowym przy omłotach mamy duże ilości nasion chwastów i poślady, które często wysypujemy: w doły na drogach na obrzeża lasów lub zadrzewienia śródpolne, które z pewnością będą wykorzystane przez bażanty.

J. Grabos

ZWALCZANIE ZARAZY ZIEMNIACZANEJ

Zaraza ziemniaczana jest najgroźniejszą chorobą grzybową ziemniaka. Na plantacjach niechronionych, przy korzystnych warunkach rozwoju tej choroby obniżka plonu może być bardzo duża jak również zdrowotność uzyskanego plonu będzie zła co może prowadzić do zwiększonych strat podczas przechowywania.

Zwalczanie tej choroby powinno uwzględniać kilka czynników takich jak:

1. Zdrowotność wysadzonych sadzeniaków

Gdy była niezbyt dobra wówczas należy się spodziewać wystąpienia choroby w większym nasileniu i należy się do tego odpowiednio przygotować.

2. Podkiełkowanie sadzeniaków

Dotyczy to głównie odmian wczesnych, gdyż te odmiany podkiełkowane wytwarzają większość plonu przed zaatakowaniem choroby i zwalczanie zarazy może być nieopłacalne. Jednak, gdy będą to ziemniaki na sadzeniaki lub na dłuższe przechowywanie należy zwalczać tę chorobę.

3. Odmiany odporne

Gdy uprawiamy odmiany odporne do których należą: Bzura, Olza, Bronka, Elba, Lawina walka chemiczna może nie być konieczna, lecz, gdy widzimy objawy choroby na liściach należy opryskać plantację, gdyż odporność bulw na zarazę jest z reguły niższa niż liści.

4. Przebieg pogody

Pogoda wilgotna (opady) z temperaturą 15-20 stopni zwiększa prawdopodobieństwo wystąpienia choroby, natomiast, gdy jest pogoda upalna i sucha możliwość zaatakowania zarazy jest dużo mniejsza.

5. Zakupione preparaty

W handlu są dostępne preparaty grzybobójcze o różnej specyfice działania:

- fungicydy o działaniu układowym (systemicznym) -
Ridomil MZ 72 WP - 2 kg/ ha;
Sandofan Manco - 2,5 kg/ ha;
Galben M - 2 kg/ ha;
- fungicydy o działaniu wgłębnym
Curzate Cu - 3 kg/ ha;
- fungicydy o działaniu kontaktowym
Bravo 500 - 2-3 l/ ha; Cynkomiedzian - 2,4 kg/ha;
Dithane M-45 2-3 kg/ ha; Brestan 60 - 0,6 kg/ ha;
Penncozeb 80 WP- 2-3 kg/ ha;

Pierwszy oprysk należy wykonać preparatem systemicznym, a następne kontaktowymi.

Należy pamiętać o przemiennym stosowaniu preparatów ze względu na możliwość uodpornienia się grzyba. Dotyczy to zwłaszcza preparatów systemicznych.

6. Termin oprysku

Pierwszy oprysk wykonać zgodnie z sygnalizacją Stacji Kwarantanny i Ochrony Roślin lub:

na odmianach bardzo wczesnych i wczesnych w okresie zwierania się roślin w międzyrzędziach, a na odmianach średniopóźnych i późnych pierwszy oprysk wykonać, gdy na odmianach wczesnych zauważono pierwsze objawy choroby.

Następny oprysk 10-14 dni po pierwszym w zależności od pogody i zagrożenia chorobą.

inż. A. Matuszewski

SIANOKISZONKA

- jedna z metod konserwacji pasz z użytków zielonych.

Metodę tę stosuje się szeroko w krajach Europy Zachodniej. Polega ona na zakiszeniu traw podsuszonych. Zaletą podsuszania roślin jest:

- wzrost koncentracji wartości pokarmowej

- zahamowanie wpływu soków.

Najlepszą przydatność do kiszenia mają trawy z I pokosu, młode zbierane przed lub w czasie kłoszenia. Istotne znaczenie ma rozdrobnienie roślin. Zielonka pocięta na sieczkę lepiej się kisi, szczelniej zalega i łatwiej daje się ugnieść.

Zalety sianokiszzonej znają i cenią rolnicy z gminy Łomazy. Wielu z nich stosowało i nadal stosuje tę metodę konserwacji traw z użytków zielonych. Najwięcej sporządzono sianokiszzonek w tym roku we wsi Bielany.

Niektórzy rolnicy jak np. pan Henryk Stanilewicz przeznaczył na sianokiszzonek trawy I pokosu z całego areału użytków zielonych.

Trawy w tym gospodarstwie koszone w okresie kłoszenia. Po podsuszeniu cięto maszyną KS-305. Umieszczono pociętą trawę w silosach. Rolnik użył w tym roku benzoesu sodu, w celu lepszego zakiszenia. Następnie ugniatano bardzo dokładnie. Po ugnieceniu silosy przykryto folią i warstwą ziemi. W podobny sposób sporządzono sianokiszzonek u kilkunastu rolników w tej wsi.

Od wielu lat tę metodę stosują również inni rolnicy z tej gminy: Marek Wysokiński z Krasówki, Marian Tereszczuk, Bańkowski Krzysztof z Łomaz II i inni.

Kiszzonek z traw sporządza się również w gosp. Stanisława Sobechowicza z Łomaz I. Rolnik ten posiada dwa silosy wieżowe w których zakiszane są trawy z II pokosu i kukurydza. Ugniatanie następuje pod własnym ciężarem. W silosach wieżowych zbędna jest folia oraz ugniatanie materiału zakiszane go co obniża koszty kiszzonek.

Sianokiszzonek sporządzane w gospodarstwach naszej gminy są przeznaczone głównie do żywienia bydła: krów mlecznych, jałowizny i opasów. Są jedyną paszą, która dostarcza karotenu w żywności zimowym.

Z. Kozysa

F. Kuźniarski

OGŁOSZENIE

Osrodek Doradztwa Rolniczego w Grabanowie informuje, że w pierwszy poniedziałek każdego miesiąca odbywają się dyżury RADY ŁAWNICZEJ SĄDU REJONOWEGO w Białej Podlaskiej ul. Prosta. Zainteresowani mogą zgłaszać swoje uwagi odnośnie pracy - działalności Sądu Rejonowego.

Specjaliści Ośrodka Doradztwa Rolniczego uczestniczyli:

1. W dniach 22-23.06.92 w Sławie woj. zielonogórskie w pokazie bydła mięsnego, oraz technologii produkcji i hodowli bydła mięsnego na trwałych użytkach zielonych połączonego z wystawą i praktycznym zastosowaniem sprzętu firmy CLAAS
 2. W Konferencji naukowej w Warszawie 23-24.06.92 na temat "Sytuacja produkcyjno-rynkowa polskiego rolnictwa w 1991 roku i prognoza na rok 1992".
 3. W dniach 16-17.06.92 r. w Konferencji zorganizowanej przez AR w Lublinie nt. "Uprawy truskawek"
 4. W JUNG Puławy 8-9.06.92 - Konferencja nt. "Szybka ścieżka przekazu informacji".
 5. W kursie w dniach 8-12.06.92 w Białymstoku nt. "zaawansowanego marketingu".
 6. W kursie obsługi edytora tekstu WorldPerfect 5.1.
 7. W wojewódzkim seminarium w dniu 25.06.92 r. w Grabanowie nt. "Kółka maszynowe"
"Uprawa rzepaku".
 8. W szkoleniach o tematyce prawniczej (Biała Podlaska, Łosice, Parczew, Radzyń Podlaski i Wisznice) a przede wszystkim:
-obrót nieruchomościami i gruntami rolnymi.
-przepisy podatkowe (rolne, od nieruchomości i działalności gospodarczej osób fizycznych i prawnych).
-kodeks handlowy.
-podejmowanie i zgłaszanie działalności gospodarczej.
- W szkoleniach uczestniczyli również zainteresowani rolnicy.

inż. B.Chachulski

Więści z targów i jarmarków

(Ceny w tys. zł za jednostkę)

Wyszczególnienie	Jednostka	Konstantynów	Wisznice	Parczew	Piszczac	Radzyń Podl.	Łosice
		15.06.92r.	22.06.92r.	23.06.92r.	24.06.92r.	24.06.92r.	24.06.92r.
Zyto	q	70-80	80	-	80-85	90	85
Owies	q	80-90	90	80	90-95	90	100
Pszenżyto	q	-	-	75	-	-	85-95
Pszenica	q	130-140	130	-	110-120	145	135
Jęczmień	q	-	100	95	100	-	140
Mieszanka zbozowa	q	-	-	85	90-100	-	119
Seradela	kg	-	-	10	-	-	-
Ziemniaki	q	-	-	40-60	80	90	-
Prosięta	para	400-900	400-700	450-650	550-600	650-800	500-600
Krowy do 10 lat	szt.	-	5-5,5 mln	-	4,5-5 mln	5-6 mln	5,5-6,5 mln
Krowa z cielęciem	szt.	6,3 mln	-	-	-	-	-
Koń	szt.	-	14 mln	-	-	-	12 mln
Saletra amon.	q	150	-	-	140-160	-	-
Mocznik	q	-	-	-	180	-	-

Redakcja "DORADZTWA ROLNICZEGO" przyjmuje do opublikowania ogłoszenia, komunikaty i informacje handlowe od rolników indywidualnych bezpłatnie (którzy posiadają wykupiony abonament na prenumeratę dwutygodnika "Doradztwa Rolniczego") i firm handlowych, produkcyjnych itp. w/g cennika.

- ogłoszenia drobne 3.000 zł za 1 słowo
- za każde powtórzenie 2.500 zł za 1 słowo
- ogłoszenia ramkowe 4.000 zł za 1 cm²
- powtórzenie ogłoszenia do 5 razy 3.500 zł za 1 cm²
- powtórzenie ogłoszenia do 10 razy 3.000 zł za 1 cm²
- powtórzenie ogłoszenia powyżej 10 2.500 zł za 1 cm²

Adres Redakcji: Grabanów 21-500 Biała Podlaska
 Wydawca: OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO
 Redaktor naczelny: Chachulski Bohdan
 Redagują: Specjaliści doradztwa rolniczego
 Opracowanie graficzne: Olichwierowicz Krzysztof
 Druk: Poligrafia Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Grabanowie. Nakład 1.500 szt.
 Telefon: Biała Podlaska 433792, 433866 Telefax: 430128
 Telex: 863330

